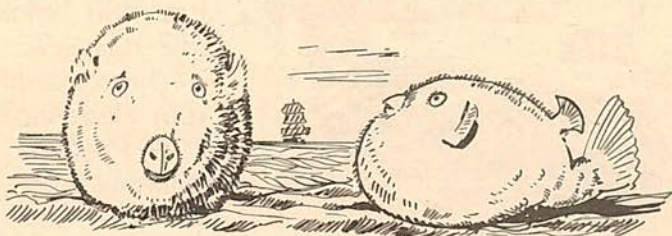

Риба-топка.

Всрѣдъ обитателитѣ на морскитѣ дълбочини се срѣщатъ чудни създания. Кѣмъ тѣхъ можемъ да отнесемъ оригиналната риба, изобразена на нашата рисунка. Това е така наречената риба-топка, отъ семейството „смѣющи се“, широко разпространени подъ тропицитѣ и умѣрения поясъ.

Почти всички представители на това семейство сж защитени отъ хищникитѣ съ иглеста броня, на която иглитѣ се ежатъ, както у таралежа, предъ застрашаващата ги опасностъ.

Когато врага я нападне, рибата-топка се надува, благодарение на което, изплува на повърхността на водата и се обръща съ корема нагоре. На рибата-топка това ѝ е необходимо, защото коремътъ ѝ не е защитенъ съ игли и представлява най-уязвимото мѣсто на тѣлото ѝ. Като се отдаде на волята на вълнитѣ, рибата-топка се носи по

повърхността на водата, докато на врага ѝ му омръзнатъ безполезнитѣ опити да я улови. Следъ като се убеди, че хищникътъ я е оставилъ на спокойствие, тя издишва погълнатия въздухъ и слиза на дъното.

Уловена и извадена отъ водата, рибата-топка издава чудновати, бълболикащи звукове, после ежи иглитѣ си и се надува до последна възможностъ. Когато умрѣ, тя така си и остава надута като мѣхъ. Въ такъвъ видъ, особено рѣзко се хвърлятъ въ очи четири жбъ, които се издаватъ отъ устата ѝ, като човката на папагалъ. Тѣзи жбъ сж удължение на челюститѣ, покрити съ емайль, който напомня слонова костъ. Тѣзи жбъ служатъ на рибата-топка и за хранене и за самозащита. Челюститѣ на тази риба сж много силни и съ своитѣ оригинални жбъ много лесно прегизва медната връвь на риболовнитѣ уреди. Нѣкои